

Ο περί της Διεθνούς Συνθήκης εναντίον της Στρατολόγησης, Χρησιμοποίησης, Χρηματοδότησης και Εκπαίδευσης Μισθοφόρων (Κυρωτικός) Νόμος του 1993 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 14(ΙΙΙ) του 1993

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΚΥΡΩΝΕΙ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΣΥΝΘΗΚΗ
ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΗΣΗΣ, ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΗΣ,
ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΜΙΣΘΟΦΟΡΩΝ

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Διεθνούς Συνθήκης εναντίον της Στρατολόγησης, Χρησιμοποίησης, Χρηματοδότησης και Εκπαίδευσης Μισθοφόρων (Κυρωτικός) Νόμος του 1993. Συνοπτικός τίτλος.

2. Στον παρόντα Νόμο, εκτός αν από το κείμενο συνάγεται διαφορετική έννοια— Ερμηνεία.

«Διεθνής Συνθήκη» σημαίνει τη Διεθνή Συνθήκη εναντίον της Στρατολόγησης, Χρησιμοποίησης, Χρηματοδότησης και Εκπαίδευσης Μισθοφόρων, της οποίας το κείμενο στο αγγλικό πρωτότυπο εκτίθεται στο Πρώτο Μέρος του Πίνακα και σε ελληνική μετάφραση στο Δεύτερο Μέρος του Πίνακα: Πίνακας
Πρώτο Μέρος
Δεύτερο Μέρος.

Νοείται ότι σε περίπτωση αντίθεσης μεταξύ των δύο κειμένων υπερισχύει αυτό που εκτίθεται στο Πρώτο Μέρος του Πίνακα.

3. Με τον παρόντα Νόμο κυρώνεται η Διεθνής Συνθήκη της οποίας η αποδοχή εκ μέρους της Κυπριακής Δημοκρατίας αποφασίστηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο με την Απόφασή του με αρ. 38.597 και ημερομηνία 30 Δεκεμβρίου 1992. Κύρωση της
Διεθνούς
Συνθήκης.

4. Οποιοσδήποτε διαπράττει αδίκημα που προνοείται στη Διεθνή Συνθήκη είναι ένοχος κακούργηματος και υπόκειται σε φυλάκιση επτά ετών. Αδικήματα.

ΠΙΝΑΚΑΣ

(Άρθρο 2)

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

INTERNATIONAL CONVENTION AGAINST THE RECRUITMENT, USE,
FINANCING AND TRAINING OF MERCENARIES

The States Parties to the present Convention,

Reaffirming the purposes and principles enshrined in the Charter of the United Nations and in the Declaration on the Principles of International Law concerning Friendly Relations and Co-operation among States in accordance with the Charter of the United Nations,

Being aware of the recruitment, use, financing and training of mercenaries for activities which violate principles of international law such as those of sovereign equality, political independence, territorial integrity of States and self-determination of peoples,

Affirming that the recruitment, use, financing and training of mercenaries should be considered as offences of grave concern to all States and that any person committing any of these offences should either be prosecuted or extradited,

Convinced of the necessity to develop and enhance international co-operation among States for the prevention, prosecution and punishment of such offences,

Expressing concern at new unlawful international activities linking drug traffickers and mercenaries in the perpetration of violent actions which undermine the constitutional order of States,

Also convinced that the adoption of a convention against the recruitment, use, financing and training of mercenaries would contribute to the eradication of these nefarious activities and thereby to the observance of the purposes and principles enshrined in the Charter of the United Nations,

Cognizant that matters not regulated by such a convention continue to be governed by the rules and principles of international law,

Have agreed as follows:

Article 1

For the purposes of the present Convention,

1. A mercenary is any person who:

- (a) Is specially recruited locally or abroad in order to fight in an armed conflict;
- (b) Is motivated to take part in the hostilities essentially by the desire for private gain and, in fact, is promised, by or on behalf of a party to the conflict, material compensation substantially in excess of that promised or paid to combatants of similar rank and functions in the armed forces of that party;
- (c) Is neither a national of a party to the conflict nor a resident of territory controlled by a party to the conflict;
- (d) Is not a member of the armed forces of a party to the conflict; and
- (e) Has not been sent by a State which is not a party to the conflict on official duty as a member of its armed forces.

2. A mercenary is also any person who, in any other situation:

- (a) Is specially recruited locally or abroad for the purpose of participating in a concerted act of violence aimed at:
 - (i) Overthrowing a Government or otherwise undermining the constitutional order of a State; or
 - (ii) Undermining the territorial integrity of a State;
- (b) Is motivated to take part therein essentially by the desire for significant private gain and is prompted by the promise or payment of material compensation;
- (c) Is neither a national nor a resident of the State against which such an act is directed;
- (d) Has not been sent by a State on official duty; and
- (e) Is not a member of the armed forces of the State on whose territory the act is undertaken.

Article 2

Any person who recruits, uses, finances or trains mercenaries, as defined in Article 1 of the present Convention, commits an offence for the purposes of the Convention.

Article 3

1. A mercenary, as defined in Article 1 of the present Convention, who participates directly in hostilities or in a concerted act of violence, as the case may be, commits an offence for the purposes of the Convention.

2. Nothing in this article limits the scope of application of Article 4 of the present Convention.

Article 4

An offence is committed by any person who:

- (a) Attempts to commit one of the offences set forth in the present Convention;
- (b) Is the accomplice of a person who commits or attempts to commit any of the offences set forth in the present Convention.

Article 5

1. States Parties shall not recruit, use, finance or train mercenaries and shall prohibit such activities in accordance with the provisions of the present Convention.

2. States Parties shall not recruit, use, finance or train mercenaries for the purpose of opposing the legitimate exercise of the inalienable right of peoples to self-determination, as recognized by international law, and shall take, in conformity with international law, the appropriate measures to prevent the recruitment, use, financing or training of mercenaries for that purpose.

3. They shall make the offences set forth in the present Convention punishable by appropriate penalties which take into account the grave nature of those offences.

Article 6

States Parties shall co-operate in the prevention of the offences set forth in the present Convention, particularly by:

- (a) Taking all practicable measures to prevent preparations in their respective territories for the commission of those offences within or outside their territories, including the prohibition of illegal activities of persons, groups and organizations that encourage, instigate, organize or engage in the perpetration of such offences;
- (b) Co-ordinating the taking of administrative and other measures as appropriate to prevent the commission of those offences.

Article 7

States Parties shall co-operate in taking the necessary measures for the implementation of the present Convention.

Article 8

Any State Party having reason to believe that one of the offences set forth in the present Convention has been, is being or will be committed shall, in accordance with its national law, communicate the relevant information, as soon as it comes to its knowledge, directly or through the Secretary-General of the United Nations, to the States Parties affected.

Article 9

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over any of the offences set forth in the present Convention which are committed:

- (a) In its territory or on board a ship or aircraft registered in that State;
- (b) By any of its nationals or, if that State considers it appropriate, by those stateless persons who have their habitual residence in that territory.

2. Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in articles 2, 3 and 4 of the present Convention in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him to any of the States mentioned in paragraph 1 of this article.

3. The present Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.

Article 10

1. Upon being satisfied that the circumstances so warrant, any State Party in whose territory the alleged offender is present shall, in accordance with its laws, take him into custody or take such other measures to ensure his presence for such time as is necessary to enable any criminal or extradition proceedings to be instituted. The State Party shall immediately make a preliminary inquiry into the facts.

2. When a State Party, pursuant to this article, has taken a person into custody or has taken such other measures referred to in paragraph 1 of this article, it shall notify without delay either directly or through the Secretary-General of the United Nations:

- (a) The State Party where the offence was committed;
- (b) The State Party against which the offence has been directed or attempted;
- (c) The State Party of which the natural or juridical person against whom the offence has been directed or attempted is a national;
- (d) The State Party of which the alleged offender is a national or, if he is a stateless person, in whose territory he has his habitual residence;
- (e) Any other interested State Party which it considers it appropriate to notify.

3. Any person regarding whom the measures referred to in paragraph 1 of this article are being taken shall be entitled;

- (a) To communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State of which he is a national or which is otherwise entitled to protect his rights or, if he is a stateless person, the State in whose territory he has his habitual residence;
- (b) To be visited by a representative of that State.

4. The provisions of paragraph 3 of this article shall be without prejudice to the right of any State Party having a claim to jurisdiction in accordance with Article 9, paragraph 1 (b), to invite the International Committee of the Red Cross to communicate with and visit the alleged offender.

5. The State which makes the preliminary inquiry contemplated in paragraph 1 of this article shall promptly report its findings to the States referred to in paragraph 2 of this article and indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

Article 11

Any person regarding whom proceedings are being carried out in connection with any of the offences set forth in the present Convention shall be guaranteed at all stages of the proceedings fair treatment and all the rights and guarantees provided for in the law of the State in question. Applicable norms of international law should be taken into account.

Article 12

The State Party in whose territory the alleged offender is found shall, if it does not extradite him, be obliged, without exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that State. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any other offence of a grave nature under the law of that State.

Article 13

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal proceedings brought in respect of the offences set forth in the present

Convention, including the supply of all evidence at their disposal necessary for the proceedings. The law of the State whose assistance is requested shall apply in all cases.

2. The provisions of paragraph 1 of this article shall not affect obligations concerning mutual judicial assistance embodied in any other treaty.

Article 14

The State Party where the alleged offender is prosecuted shall in accordance with its laws communicate the final outcome of the proceedings to the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit the information to the other States concerned.

Article 15

1. The offences set forth in Articles 2, 3 and 4 of the present Convention shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between States Parties. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be concluded between them.

2. If a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, it may at its option consider the present Convention as the legal basis for extradition in respect of those offences. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State.

3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize those offences as extraditable offences between themselves, subject to the conditions provided by the law of the requested State.

4. The offences shall be treated, for the purpose of extradition between States Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in the territories of the States required to establish their jurisdiction in accordance with Article 9 of the present Convention.

Article 16

The present Convention shall be applied without prejudice to:

- (a) The rules relating to the international responsibility of States;
- (b) The law of armed conflict and international humanitarian law, including the provisions relating to the status of combatant or of prisoner of war.

Article 17

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of the present Convention which is not settled by negotiation shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If, within six months from the date of the request for arbitration, the parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those parties may refer the dispute to the International Court of Justice by a request in conformity with the Statute of the Court.

2. Each State may, at the time of signature or ratification of the present Convention or accession thereto, declare that it does not consider itself bound by paragraph 1 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 1 of this article with respect to any State Party which has made such a reservation.

3. Any State Party which has made a reservation in accordance with Paragraph 2 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 18

1. The present Convention shall be open for signature by all States until 31st December 1990 at United Nations Headquarters in New York.
2. The present Convention shall be subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.
3. The present Convention shall remain open for accession by any State. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 19

1. The present Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit of the twenty-second instrument of ratification or accession with the Secretary-General of the United Nations.
2. For each State ratifying or acceding to the Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

Article 20

1. Any State Party may denounce the present Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations.
2. Denunciation shall take effect one year after the date on which the notification is received by the Secretary-General of the United Nations.

Article 21

The original of the present Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the present Convention.

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΗΣΗΣ, ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΗΣ,
ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΜΙΣΘΟΦΟΡΩΝ

Τα Κράτη Μέρη της παρούσας Σύμβασης,

Επαναβεβαιώνοντας τους σκοπούς και τις αρχές που διαλαμβάνονται στον Καταστατικό Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και στη Διακήρυξη των Αρχών του Διεθνούς Δικαίου που αφορούν στις φιλικές σχέσεις και τη Συνεργασία μεταξύ των Κρατών σύμφωνα με τον Καταστατικό Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών,

Έχοντας επίγνωση της στρατολόγησης, χρησιμοποίησης, χρηματοδότησης και εκπαίδευσης των μισθοφόρων για δραστηριότητες που παραβιάζουν τις αρχές του διεθνούς δικαίου, όπως αυτές της κυριαρχικής ισότητας, της πολιτικής ανεξαρτησίας, της εδαφικής ακεραιότητας των Κρατών και της αυτοδιαθέσεως των λαών,

Επιβεβαιώνοντας ότι η στρατολόγηση, η χρησιμοποίηση, η χρηματοδότηση και η εκπαίδευση των μισθοφόρων πρέπει να θεωρούνται ως αδικήματα σοβαρής ανησυχίας για όλα τα Κράτη και ότι κάθε άτομο που διαπράττει οποιοδήποτε από αυτά τα αδικήματα πρέπει είτε να διώκεται είτε να απελαύνεται,

Πειπαισμένα για την ανάγκη ανάπτυξης και ενίσχυσης της διεθνούς συνεργασίας μεταξύ των Κρατών για την πρόληψη, δίωξη και τιμωρία τέτοιων αδικημάτων,

Εκφράζοντας ανησυχίας για τις νέες παράνομες διεθνείς δραστηριότητες που ενώνουν τους λαθρέμπορους ναρκωτικών και τους μισθοφόρους στη διάπραξη βίαιων πράξεων που υπονομεύουν τη συνταγματική τάξη των Κρατών,

Πειπαισμένα επίσης ότι η υιοθέτηση σύμβασης κατά της στρατολόγησης, χρησιμοποίησης, χρηματοδότησης και εκπαίδευσης των μισθοφόρων θα μπορούσε να συμβάλλει στην εξάλειψη αυτών των αποτρόπαιων δραστηριοτήτων και ως εκ τούτου στην τήρηση των σκοπών και των αρχών που διατυπώνονται στον Καταστατικό Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών,

Γνωρίζοντας ότι θέματα που δε ρυθμίζονται από μια τέτοια Σύμβαση εξακολουθούν να διέπονται από τους κανόνες και τις αρχές του διεθνούς δικαίου,

Συμφώνησαν τα ακόλουθα:

ΑΡΘΡΟ Ι

Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης,

1. Μισθοφόρος είναι εκείνο το άτομο το οποίο—

- (α) Στρατολογείται ειδικά είτε στο εσωτερικό είτε στο εξωτερικό προκειμένου να πολεμήσει σε μια ένοπλη σύρραξη·
- (β) διακατατέχεται, προκειμένου να λάβει μέρος στις εχθροπραξίες, από την επιθυμία για προσπορισμό προσωπικού κέρδους και στο οποίο, πράγματι, παρέχεται η υπόσχεση, από ή για λογαριασμό μέρους στη σύρραξη, υλικής αμοιβής η οποία είναι ουσιαστικά ανώτερη από την υπεσχημένη ή καταβαλλόμενη σε μαχίμους παρόμοιου βαθμού και καθηκόντων στις ένοπλες δυνάμεις αυτού του μέρους·
- (γ) δεν είναι ούτε υπήκοος μέρους στη σύρραξη, ούτε κάτοικος περιοχής που ελέγχεται από μέρος στη σύρραξη·
- (δ) δεν είναι μέλος των ενόπλων δυνάμεων μέρους στη σύρραξη·
- (ε) δεν έχει σταλεί από Κράτος το οποίο δεν αποτελεί μέρος στη σύρραξη σε διατεταγμένη υπηρεσία ως μέλος των ενόπλων του δυνάμεων.

2. Μισθοφόρος είναι επίσης εκείνο το άτομο το οποίο, σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση—

- (α) Στρατολογείται ειδικά είτε στο εσωτερικό είτε στο εξωτερικό με σκοπό τη συμμετοχή του σε μία συνδυασμένη πράξη βίας η οποία αποβλέπει—
 - (i) Στην ανατροπή μιας Κυβερνήσεως ή άλλως στην υπονόμευση της συνταγματικής τάξης ενός Κράτους· ή
 - (ii) στην υπονόμευση της εδαφικής ακεραιότητας ενός Κράτους·
- (β) ωθείται να πάρει μέρος σ' αυτήν ουσιαστικά από την επιθυμία για προσπορισμό σημαντικού προσωπικού κέρδους και παρακινείται από την υπόσχεση ή την καταβολή υλικής αμοιβής·
- (γ) δεν είναι ούτε υπήκοος, ούτε κάτοικος του Κράτους κατά του οποίου κατευθύνεται μια τέτοια ενέργεια·
- (δ) δεν έχει σταλεί από Κράτος σε διατεταγμένη υπηρεσία· και
- (ε) δεν είναι μέλος των ενόπλων δυνάμεων του Κράτους στο έδαφος του οποίου αναλαμβάνεται η ενέργεια.

ΑΡΘΡΟ 2

Κάθε άτομο το οποίο στρατολογεί, χρησιμοποιεί, χρηματοδοτεί ή εκπαιδεύει μισθοφόρους όπως προσδιορίζεται στο Άρθρο 1 της παρούσας Σύμβασης, διαπράττει αδίκημα σύμφωνα με τους σκοπούς της Σύμβασης.

ΑΡΘΡΟ 3

1. Μισθοφόρος, όπως προβλέπεται στο Άρθρο 1 της παρούσας Σύμβασης, ο οποίος συμμετέχει αμέσως σε εχθροπραξίες ή σε μία συνδυασμένη πράξη βίας, κατά περίπτωση, διαπράττει αδίκημα σύμφωνα με τους σκοπούς της Σύμβασης.

2. Τίποτα στο παρόν άρθρο δε θα περιορίζει την έκταση εφαρμογής του Άρθρου 4 της παρούσας Σύμβασης.

ΑΡΘΡΟ 4

Διαπράττεται αδίκημα από οποιοδήποτε άτομο το οποίο—

- (α) Επιχειρεί να διαπράξει ένα από τα αδικήματα τα οποία διαλαμβάνονται στην παρούσα Σύμβαση·
- (β) είναι συνεργός ατόμου το οποίο διαπράττει ή επιχειρεί να διαπράξει οποιοδήποτε από τα αδικήματα που παρατίθενται στην παρούσα Σύμβαση.

ΑΡΘΡΟ 5

1. Τα Κράτη Μέρη δε θα στρατολογούν, χρησιμοποιούν, χρηματοδοτούν ή εκπαιδεύουν μισθοφόρους και θα απαγορεύουν τέτοιες δραστηριότητες σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης.

2. Τα Κράτη Μέρη δε θα στρατολογούν, χρησιμοποιούν, χρηματοδοτούν ή εκπαιδεύουν μισθοφόρους με σκοπό την παρεμπόδιση της νόμιμης άσκησης του αναφαίρετου δικαιώματος των λαών για αυτοδιάθεση, όπως αναγνωρίζεται από το διεθνές δίκαιο, και θα λαμβάνουν, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, τα κατάλληλα μέτρα για την πρόληψη της στρατολόγησης, χρησιμοποίησης, χρηματοδότησης ή εκπαίδευσης των μισθοφόρων γι' αυτό το σκοπό.

3. Θα προβαίνουν στον κολασμό των αδικημάτων που διαλαμβάνονται στην παρούσα Σύμβαση με την επιβολή των αναγκαίων ποινών λαμβάνοντας υπόψη τη βαρύτητα αυτών των αδικημάτων.

ΑΡΘΡΟ 6

Τα Κράτη Μέρη θα συνεργάζονται στην πρόληψη των αδικημάτων που παρατίθενται στην παρούσα Σύμβαση, συγκεκριμένα—

- (α) Λαμβάνοντας όλα τα δυνατά μέτρα για την πρόληψη προπαρασκευαστικών πράξεων στα οικεία εδάφη τους που αποσκοπούν στη διάπραξη αυτών των αδικημάτων εντός ή εκτός των εδαφών τους, συμπεριλαμβανομένης της απαγόρευσης παράνομων δραστηριοτήτων ατόμων, ομάδων και οργανισμών που ενθαρρύνουν, υποκινούν, οργανώνουν τέτοια αδικήματα ή ενέχονται στη διάπραξη αυτών·
- (β) συντονίζοντας τη λήψη διοικητικών και άλλων μέτρων τα οποία θεωρούνται κατάλληλα για την πρόληψη της διάπραξης αυτών των αδικημάτων.

ΑΡΘΡΟ 7

Τα Κράτη Μέρη θα συνεργάζονται στη λήψη των αναγκαίων μέτρων για την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης.

ΑΡΘΡΟ 8

Κράτος Μέρος το οποίο έχει λόγο να πιστεύει ότι καποιο από τα αδικήματα που διαλαμβάνονται στην παρούσα Σύμβαση διεπράχθη, διαπράττεται ή πρόκειται να διαπραχθεί, θα διαβιβάζει, σύμφωνα με την εθνική του νομοθεσία, τις σχετικές πληροφορίες, ευθύς ως περιέλθουν σε γνώση του, αμέσως ή μέσω του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών στα θυγόμενα Κράτη Μέρη.

ΑΡΘΡΟ 9

1. Κάθε Κράτος Μέρος θα λαμβάνει εκείνα τα μέτρα τα οποία θεωρεί αναγκαία προκειμένου να εδραιώσει τη δικαιοδοσία του σχετικά με οποιαδήποτε αδικήματα διαλαμβάνονται στην παρούσα Σύμβαση τα οποία διαπράττονται—

- (α) Στο έδαφός του ή επί πλοίου ή αεροσκάφους καταχωρημένου σ' αυτό το Κράτος·
- (β) από οποιοδήποτε των υπηκόων του ή, εάν το Κράτος αυτό το θεωρεί σκόπιμο, από εκείνα τα απάτριδα άτομα τα οποία έχουν το συνήθη τόπο διαμονής τους σ' αυτό το έδαφος.

2. Κάθε Κράτος Μέρος θα λαμβάνει παρομοίως όλα εκείνα τα μέτρα που θεωρεί αναγκαία προκειμένου να εδραιώσει τη δικαιοδοσία του σχετικά με τα αδικήματα που διαλαμβάνονται στα Άρθρα 2, 3 και 4 της παρούσας Σύμβασης, στις περιπτώσεις που ο υποτιθέμενος δράστης ευρίσκεται στο έδαφός του και δεν τον εκδίδει σε οποιοδήποτε από τα Κράτη που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

3. Η παρούσα Σύμβαση δεν αποκλείει οποιαδήποτε ποινική δικαιοδοσία ασκείται σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία.

ΑΡΘΡΟ 10

1. Εφόσο θεωρήσει ότι υπάρχει βάσιμος λόγος προς τούτο, οποιοδήποτε Κράτος Μέρος στο έδαφος του οποίου ευρίσκεται ο φερόμενος ως δράστης, θα προβαίνει, σύμφωνα με τη νομοθεσία του, σε σύλληψή του ή θα λαμβάνει εκείνα τα άλλα μέτρα που θα διασφαλίζουν την παρουσία του για εκείνο το χρονικό διάστημα που θεωρείται αναγκαίο για τη δυνατότητα κίνησης οποιασδήποτε ποινικής διαδικασίας ή διαδικασίας απέλασης. Το Κράτος Μέρος θα διεξάγει αμέσως προανάκριση σχετικά με τα πραγματικά περιστατικά.

2. Σε περίπτωση που Κράτος Μέρος, σύμφωνα με το παρόν άρθρο, έχει συλλάβει άτομο ή έχει πάρει εκείνα τα άλλα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος

άρθρου, θα ειδοποιεί χωρίς καθυστέρηση είτε αμέσως είτε μέσω του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών—

- (α) Το Κράτος Μέρος στο έδαφος του οποίου διεπράχθη το αδίκημα·
- (β) το Κράτος Μέρος κατά του οποίου διεπράχθη ή επεχειρήθη να διαπραχθεί το αδίκημα·
- (γ) το Κράτος Μέρος του οποίου το φυσικό ή νομικό πρόσωπο κατά του οποίου διεπράχθη ή επεχειρήθη να διαπραχθεί το αδίκημα τυγχάνει υπήκοος·
- (δ) το Κράτος Μέρος του οποίου ο φερόμενος ως δράστης τυγχάνει υπήκοος ή, εφόσον είναι άπατρης στο έδαφος του οποίου έχει τη συνήθη διαμονή του·
- (ε) οποιοδήποτε άλλο ενδιαφερόμενο Κράτος Μέρος το οποίο θεωρεί σκόπιμο να ειδοποιηθεί.

3. Το άτομο κατά του οποίου λαμβάνονται τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου δικαιούται—

- (α) Να επικοινωνεί χωρίς καθυστέρηση με τον πλησιέστερο αρμόδιο εκπρόσωπο του Κράτους του οποίου τυγχάνει υπήκοος ή του Κράτους το οποίο άλλως δικαιούται να προστατεύει τα δικαιώματά του ή, εφόσον είναι άπατρης, του Κράτους στο έδαφος του οποίου έχει τη συνήθη διαμονή του·
- (β) να δέχεται επίσκεψη του εκπροσώπου αυτού του Κράτους.

4. Οι διατάξεις της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου δε θα θίγουν το δικαίωμα δικαιοδοσίας οποιουδήποτε Κράτους Μέρους σύμφωνα με το Άρθρο 9, παράγραφος 1(β), να προσκαλεί τη διεθνή επιτροπή του Ερυθρού Σταυρού προκειμένου αυτή να επικοινωνήσει και να επισκεφθεί τον φερόμενο ως δράστη.

5. Το Κράτος το οποίο διεξάγει προανάκριση, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, θα υποβάλει αμέσως τα πορίσματά του στα Κράτη που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου και θα καθιστά γνωστο εάν προτίθεται να ασκήσει δικαιοδοσία.

ΑΡΘΡΟ 11

Το άτομο αναφορικά με το οποίο διεξάγεται η δικαστική διαδικασία σε σχέση με οποιοδήποτε από τα αδικήματα που διαλαμβάνονται στην παρούσα Σύμβαση, θα απολαμβάνει σε κάθε φάση της αποδεικτικής διαδικασίας δικαίως μεταχείρισης και όλων των δικαιωμάτων και εγγυήσεων που προβλέπει η νομοθεσία του εν θέματι Κράτους, θα λαμβάνονται υπόψη οι εφαρμοστέοι κανόνες του διεθνούς δικαίου.

ΑΡΘΡΟ 12

Το Κράτος Μέρος, στο έδαφος του οποίου συνελήφθη ο φερόμενος ως δράστης υποχρεούται, εφόσο δεν τον εκδώσει, χωρίς καμιά απολύτως εξαίρεση και ανεξάρτητα από το αν το αδίκημα διεπράχθη στο έδαφός του, να παραπέμψει την υπόθεση στις αρμόδιες αρχές με σκοπό την άσκηση ποινικής δίωξης μέσω της διαδικασίας που προβλέπει η νομοθεσία αυτού του Κράτους. Οι παραπάνω (δικαστικές) αρχές θα εκδίδουν την απόφασή τους κατά την ίδια διαδικασία που ακολουθείται για την εκδίκαση οποιουδήποτε άλλου αδικήματος μεγάλης βαρύτητας σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Κράτους.

ΑΡΘΡΟ 13

1. Τα Κράτη Μέρη θα παρέχουν το ένα στο άλλο τη μεγαλύτερη δυνατή συνδρομή σε σχέση με την άσκηση ποινικής δίωξης αναφορικά με τα αδικήματα που διαλαμβάνονται στην παρούσα Σύμβαση, συμπεριλαμβανομένης της χορήγησης οποιουδήποτε αποδεικτικού στοιχείου έχουν στη διάθεσή τους το οποίο κρίνεται αναγκαίο για την ακροαματική διαδικασία. Σε κάθε περίπτωση θα εφαρμόζεται η νομοθεσία του Κράτους του οποίου ζητείται η συνδρομή.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου δε θα θίγουν τις υποχρεώσεις περί αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής οι οποίες διατυπώνονται σε οποιαδήποτε άλλη συνθήκη.

ΑΡΘΡΟ 14

Το Κράτος Μέρος στο έδαφος του οποίου διώκεται ο φερόμενος ως δράστης θα γνωστοποιεί σύμφωνα με τη νομοθεσία του, την τελική έκβαση της δικαστικής διαδικασίας στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, ο οποίος θα κοινοποιεί τις πληροφορίες στα άλλα ενδιαφερόμενα Κράτη.

ΑΡΘΡΟ 15

1. Τα αδικήματα που διαλαμβάνονται στα Άρθρα 2, 3 και 4 της παρούσας Σύμβασης θα θεωρούνται ότι περιλαμβάνονται ως εκδόσιμα αδικήματα σε οποιαδήποτε συνθήκη εκδόσεως η οποία υφίσταται μεταξύ των Κρατών Μερών. Τα Κράτη Μέρη θα αναλαμβάνουν την υποχρέωση να συμπεριλαμβάνουν τα αδικήματα αυτά ως εκδόσιμα αδικήματα σε κάθε συνθήκη εκδόσεως που συνάπτουν μεταξύ τους.

2. Σε περίπτωση που Κράτος Μέρος, το οποίο εξαρτά την έκδοση από την ύπαρξη συνθήκης, λάβει αίτηση εκδόσεως από άλλο Κράτος Μέρος με το οποίο δεν έχει συνάψει συνθήκη εκδόσεως, δύναται κατά τη διακριτική του ευχέρεια, να θεωρήσει την παρούσα Σύμβαση ως τη νομική βάση για έκδοση αναφορικά με τα παραπάνω αδικήματα. Η έκδοση θα υπόκειται σε εκείνους τους άλλους όρους που προβλέπει η νομοθεσία του Κράτους εκδόσεως.

3. Τα Κράτη Μέρη που δε συναρτούν την έκδοση από την ύπαρξη συνθήκης θα αναγνωρίζουν αυτά τα αδικήματα ως εκδόσιμα αδικήματα μεταξύ τους, υπό του όρους των προϋποθέσεων που προβλέπει η νομοθεσία του Κράτους εκδόσεως.

4. Τα αδικήματα θα αντιμετωπίζονται, προς το σκοπό της έκδοσης μεταξύ των Κρατών Μερών, ωσάν να είχαν διαπραχθεί όχι μόνο στον τόπο που έλαβαν χώρα, αλλά επίσης στην επικράτεια των Κρατών από τα οποία ζητήθηκε να επιβάλλουν τη δικαιοδοσία τους σύμφωνα με το Άρθρο 9 της παρούσας Σύμβασης.

ΑΡΘΡΟ 16

Η παρούσα Σύμβαση θα εφαρμόζεται χωρίς να θίγονται—

- (α) Οι κανόνες που αναφέρονται στη διεθνή ευθύνη των Κρατών
- (β) η νομοθεσία της ένοπλης σύρραξης και του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων που αναφέρονται στο καθεστώς των μάχιμων ή των αιχμάλωτων πολέμου.

ΑΡΘΡΟ 17

1. Κάθε διαφορά μεταξύ δύο ή περισσότερων Κρατών Μερών που αφορά στην ερμηνεία ή την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης η οποία δε διευθετείται μέσω διαπραγματεύσεων, θα υποβάλλεται, κατόπιν αιτήσεως ενός από αυτά, σε διαιτησία· εάν, εντός έξι μηνών από την ημερομηνία αίτησης για υποβολή της διαφοράς σε διαιτησία, τα Μέρη αδυνατούν να συμφωνήσουν σχετικά με την οργάνωση της διαιτησίας, οποιοδήποτε των Μερών αυτών δύναται να παραπέμψει τη διαφορά στο Διεθνές Δικαστήριο κατόπιν υποβολής αιτήσεως και σύμφωνα με το Καταστατικό του Δικαστηρίου.

2. Κάθε Κράτος δύναται, κατά το χρόνο της υπογραφής ή επικύρωσης της παρούσας Σύμβασης ή της προσχώρησης σ' αυτήν, να δηλώσει ότι δε θεωρεί τον εαυτό του ως δεσμευόμενο από την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, αναφορικά με οποιοδήποτε Κράτος Μέρος το οποίο έχει προβάλει μία τέτοια επιφύλαξη.

3. Κάθε Κράτος Μέρος το οποίο έχει διατυπώσει επιφυλάξεις σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου δύναται, καθ' οποιοδήποτε χρόνο, να αποσύρει αυτές τις επιφυλάξεις κατόπιν γνωστοποίησης απευθυνόμενης στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

